

Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra. Jag är först framåt av kraftiga vindar.
Just i dag är jag stark. Just i dag mår jag bra. Jag har tro på mig själv och min sida.
Ska jag lite sådana?

Mina Mona, mina Mona, mina Mona, mina Mona, mina Mona.

Gör du sådana övningar innan du drar igång ditt skådespelari?

Min dialekt är ju, den är tacksam när man gör komiska saker på TV.

Men på scen är den här dialekten otroligt dysfunktionell.

Om jag ska få nåt tryck i rösten så måste jag göra lite sådana övningar.

Så jag kommer ner och får tydlig articulation och så vidare.

Ja, just det. Jag har nog några jag gör också som är...

Och så slår jag mig själv lite.

Du är lite mer så sportig i din approach.

Ja, lite mer. Kajsa Bergqvist slår mig hårt på...

Men det är mer att få köttet att vakna.

Hallå, här är vi nu.

Articulation är jag dålig på.

Ska vi ha det då innan vi går upp på scen, du och jag?

Men du har ju tryck i rösten, du har ju en hjälp.

Ja, ibland har jag inte det.

Ibland kan jag bli även när jag filmar.

Då är det typ så här, är det en visk scen, då viskar jag.

Och så säger regissörerna, men ni måste ta upp rösten lite.

Då tycker jag det är jättesvårt.

Ska vi viska och lossas?

Eller här ska det ligga musik, så här, pratar ni lite högre.

För ni är ju på en liksom krog här.

Då tycker jag det är skitsvårt att man står så här.

Och ska säga någonting som ska kännas naturligt.

Men att man ändå ska prata lite högre för att det ska vara musik på där sedan.

Men det är samma sak som man ska säga någonting när du spelar teater på scen.

Och du ska nå till sista raden, som du heter, att du ska nå ut.

Men du spelar en intim scen där du ska säga att någon...

Jag älskar dig.

Nej, nu hör vi inte. Du får säga lite högre.

Men ha kvar intimiteten i dig.

Jag älskar dig.

Jag älskar dig.

Nej, inte så. Det bör ju inte skrika.

Då fattar jag inte så här.

Okej, jag ska inte skrika.

Jag ska vara intim, men det ska nå ut till sista.

Då blir det så här, hur i helvete ska jag göra det här?

Jag älskar dig.

Hur viskar man så att det hörs till sista raden?

Det gör jag jättedåligt på.
Och så det här, att du ska nå ut och du ska hålla dig öppet på slutet.
Inte stänga.
Som man gärna vill göra.
Ja, det hör du.
Skicka iväg ordet till publiken.
Stäng inte ordet. Skicka iväg.
Låt publiken ta emot.
Ja, stängt allt.
Det är redan stängt innan det kastas ut.
Får du inte fråga på det?
Jag tog den här podden för större talet lite också.
Man stänger allt här hela tiden.
Här tänker du inte någonting på att skicka ut.
Men jag har inte spelat så mycket teater på scenen.
Jag undrar om det skulle gå bra.
Det är bara komik jag har gjort. Jag vet inte om jag skulle klara det.
Jag vet inte om jag skulle klara det.
Jag hade tagit koka in.
i den här scenen med kärleken i mitt liv och så skulle jag säga en text som var
typ jordens luta snurra, solen går aldrig ner.
Alltså du vet det var så väldigt pretensiös och stora ord för att beskriva
stunden av kärlek jag befann mig i.
Helt vardagligt också.
Ja och ligga ner på rygg på scengolvet och slänga ut det i publiken
och nå till sista raden. Men du vet får det låta så det är härligt.
Här ligger jag är lycklig.
Men jag är helt värdelös på de gärna. Då har man inget tryck.
Jorden snurrar och himlen är full av stjärnskrud.
Ja men du ska...
Nej där är inte jag där.
Ja, det tror inte jag att det är inte mitt typ av skådespilleri.
För det är ju någonting med teater som är så här.
Med film och tv och serier är det ju väldigt så att det ska ändå
kännas på riktigt.
Men när man är på teater så är redan den.
Det är en helt annan uppgörelse där.
Där får du överdriften finnas.
Där kan du sitta på en stor och scenen snurrar.
Och du ska ändå...
Det är en helt annan fantasivärd.
Absolut.
Där man förstärker känslor med olika scenerier eller scenografi
eller hur man säger saker.

Det kan slå över i poesi.
Det är en mer magisk värd på det sättet.
Där vet inte jag.
Där kan det vara så att ställa in ett...
Försöka ta in mig i den magiska.
Det kan bli det här kyrskåpet som inte alls smeg.
Varför står det ett smegkyrskåpet mitt på?
Jag har jätte...
Jag älskar att du ser dig som drottningen i Macbeth.
Att du skulle göra en sån jättekammal PS-klassiker
och behöva gå in i den typen av rum.
Då fick jag nog ha en regissör som filade ner mig
med det grövsta sampappret som har ska...
Alltså nästan en bogfil går på.
Förstår du?
En hievöl först runt omkring hela min personlighet.
Och sen en bogfil.
Och sen ta sampapper för sampapper 10, 9.
Alltså...
Det skulle verkligen vara så att Magnus och Brasse vem ska bort i den hyllan.
Det arbetet hamper skulle jag påbörjats för länge sen då.
Nu när jag är liksom...
Som bara jag får säga, närmar mig 50.
När har jag lärt mig nu?
Fyllar 47 för att vara korrekt nu i höst här.
Snart?
Så är det lite sent.
Ja, inte så snart.
En månad här var bara...
En månad kvar.
Ja, en månad.
Sen går det fort till 48 och sen är det 49.
Sen är man 50.
Ja, ja, ja, ja.
Ja, ja, ja.
Nej, men nu är det för sent, tror jag.
Jag tog inte det.
Din tid finns ju.
Du kan ju jobba nu och sampappra.
Och du är ju redan där.
För dig är ju alla dörrar öppna.
Men för mig vet jag inte om du ska ha in nu...
Mejen av fröken kylir.
Tänk om jag skulle skriva en fröken kylir.

Men något litet förkläde.

Nej, det skulle ju vara någon...

En ny torkning av fröken kylir.

Så det kommer komma sådana förslag att man tänker att det är lite innovativt.

Vi kastar in hon när roliga varmlänningen.

Nej, campus.

Där tror jag vi får...

Där tror jag vi får...

Man kan också...

Det kan också vara väldigt skönt att känna att se också sina...

Det är ju inte en begränsning egentligen,

utan mer bara där.

Jag vet inte heller om jag själv har någon lust.

Har du aldrig längtat efter det,

att du ska gå sen skolan och göra det här?

Jo, men det har...

By the book.

Jag kan...

Fila bort dialekten, hampas och någonstans.

Nej, men jag går ju för fan hos röstcoach och talpedagog,

men den dialekten sitter så djup, jävla rotad i mig.

Så det blir ju liksom inget av.

Hur mycket jag går och kämpar så är det ju...

Det blir som att man blir tydligare med att jag går och övar bort den,

så det blir liksom bara starkare.

Men annars är det så här sen skola.

Ja, för att jag vill ha kunskapen,

men jag vill inte lägga tre år.

Det blir liksom ett hål i.

Jag jobbar ju redan.

Ska jag inte göra det jag gör,

så ska jag gå in i en skoltid.

På att leva på nudlar i tre år nu.

Jag har satt min tid därförbi.

Jag är liksom redan gammalt.

Vi söker sen skolan.

Du ska få giss.

Jag har varit på festparty, kalas, event.

Gissa vad jag har varit.

Uh!

Är det en grej du har varit på som du kallar

för festparty, kalas och event?

Precis, det är samlingsbegreppet.

Har du varit på kristallen?

Har jag inte varit?
Nej, eller var den nu?
Nej, men den var i måndags.
Ja, den var i måndag.
Det var du inte varit.
Inte på.
Vad fan kan du ha varit på då?
Jag har inte hängt med.
Vad är det som har hänt ute i?
Vilken genre har du jobbat i, liksom?
Du har mycket dimmlett stockholm.
Humor.
Du har varit på de humors sammanhang då.
Ja, det tänker du.
Jag har varit på...
Moedadagarna.
Moedadagarna?
Nej, Moedadagarna.
Ja, aldrig.
Vet jag inte vad det är.
Ursäkta mig.
Nej, nej.
Jag visste att jag skulle börja tänka i kristallen
och stockholm och vimbologi.
Det älskar jag ju för sig i Hampusat
och åkte på Moedadagarna i stället
för att du gick på kristallen.
Ja, men sen så åkte vi till Småla,
liksom att ha en till älgen förra veckan.
Och då, när vi kom fram så säger de,
att nu är det Moedadagarna.
Och då blev jag nyfiken riktigt.
Vad är Moedadagarna?
Goglar upp programmet och läser igenom.
Och vi skrattar lite för att det var väldigt roligt program.
Och sen så är ju minne på att vi åker dit.
Alltså, då blev jag supersugen helt plötsligt
efter att jag läste programmet.
Oj, ja, de så ville jag vara med.
Men jag tänkte att jag skulle läsa upp programmet för dig
för att det här är det mest speckade, fullmatade program.
Och lika makt till,
det här Moedad är ju en liten, liten ort.
Alltså, håla i Småland.

Och de har inte en dag, utan det är plurorol,
Moedadagarna.
Det är flera dagar som det omtäckning.
Ah, kalas, så mycket folk.
Det kommer i valfärden.
Och jag ska bara läsa programmet så du hör.
Alltså, matigt, de har byggt upp det här.
För jag blev så imponerad.
Detta var då Lördan.
Bara Lördan.
Börjar det på Lördan, eller?
Nej, det var torsdag och fredag.
Men jag tänker hoppa in i Lördan.
Och herregud.
0-9-0-0, tidigt började.
Då börjar det med fisketävling i Moedadån.
Start på Börslövsvallen, ingen föränmälan.
Samtidigt, 9-0-0, öppna butikerna i Moedad upp
och välkomna till Handel.
9-0-0, öppna också om marknaden, längs Stogatan, Kyrkogatan.
0-9-0-0, samtidigt så visar LRF upp sig
utanför Estvalls.
Och vad det är, det vet jag inte riktigt.
Estvalls, det är dig som ser Gepäls.
Det har jag slagit så under och utrade flera gånger.
Vilka LRF som ska visa upp sig då?
Det måste vara nån gymnastik kanske eller nåt, tror du det?
Menade du lantbrukarnas riksförbund?
Nån dans.
Och 9-0, jag fortsätter på klokslaget 9.
Vi bakar av allt som börjar vid 9, pang på.
Även hoppborgarsumodirekter och sopebandi på Börslövsvallen.
Börslövsvallen verkar jävligt.
Det händer mycket.
Det hände allt samtidigt.
Samtidigt vid 9 så är det Mopedralli vid gästgivariet.
Kaffe för alla ingår när man har slidat loss med vaparna.
Hinner man från Börslövsvallen ner till kaffe för alla?
Tina mopederna innan det avgår i loppet?
Det vet du fan.
Man får välja noga så vilka tider man springer med alla.
Jag vet inte hur sugen kommer ner med sina mopeder
för att köra rally och slidar runt
under hur sugna de är på just kaffe för alla efteråt.

Det är ett mesigt.

Samtidigt kan man besöka Alvestas kommunbibliotekets nya kulturbuss som står uppställd i marknaden.

Och gymmet i mohede av öppet hus och fina e-bjudanden.

Detta var 9.

Det var så klockslaget 9 så händer allt det här parallellt.

Alla lukkor öppnar samtidigt.

Sen fortsätter jag att läsa vad som händer.

Då är man utbränd redan.

Absolut.

Men då är det samtidigt som hoppborgarsumodirektors sopebandi pågår.

Precis privat är det ponneridning på borrlövsvallen.

Bors, är det samma vall?

Ja, allt händer på samma ställen.

Det stör ju också varann, känner man.

Samtidigt som det här pågår ponneridning

och sopebandi pågår på samma plats.

Det är också kotesch med jänkar som skjutsar pensionärer från furolyden.

Genom moheder.

Så då kommer de här amerikanska jänkarna

och hämtar upp pensionärerna på hemmet.

Sådana där bilar då, jänkarna.

Jag tänker på jarebiljams då.

Nej, det måste ju vara att pensionärerna sitter i bilarna då med jänkarna på borrlövsvallen.

Nej, vet du vad?

Jänker är en engelskt smeknamn med slanguttryck för ett betecknande person med amerikarknationalitet från vissa delar av USA.

Så det skulle också kunna vara att amerikaner som skjutsar pensionärer i rullstol.

Men det kan inte vara att de skjutsar hemmet.

Nej, nej, nej.

I korten.

Det är lite oklart.

Det är lite oklart på det.

Men de kör från furoleden då som är hemmet genom moheder så kan man ställa upp och titta på dem då.

Och samtidigt som detta hände, säger jag nu,

alltid samtidigt, kom ihåg,

så har pågå P.R.O.'s line dance

som visar upp line dance på parkeringen

vid gästgivarieret.

Så det pågår då samtidigt som på pedrallit
som pågår P.R.O.'s line dance här på gästgivariet.
Och det är för alle och kaffesmingo där också.
Men heter det pensionärerna det också då P.R.O.?

Jo.

Är det de samma som körs av jänkarna då
som kör de dit sen då?

Så dansar de line dance då med jänkarna?

Ja, men jag tror att jänkarna skjutsa pensionärer
som bor på furoleden som jag har antagit
är liksom ett äldreboende.

Och de här P.R.O.-dansarna
är nog folk som inte bor på äldreboendet
som är lite mer pigga i bäret.

Det är lite pigga.

Ja, okej.

Jag tror det.

Och samtidigt som då P.R.O.
håller på med line dance och koteskön
med jänkarna pågår genom moheder
så är det också miniruset.

Läggs med ån på borstlövsvallen
hundra meter för 0-6 år.

Det pågår samtidigt.

Springer man då några kilometer
eller med sådana lite nummer?

Ja, då är det 0-6-åringar
som springer hundra meter då.

Längs ån på borstlövsvallen
så det är pågår samtidigt som och allt annat här.

Sen är det då också samtidigt som allt här
händer på borstlövsvallen

samma plats fortfarande som då
nu har vi alltså hit.

Och det är 11, fortfarande klockan 11
vi pratar om nu.

Nej, 10 är vi nu.

Det är tidigt fortfarande.

Nej, du tyckte...

Det som händer då samtidigt
borstlövsvallen nu

det är pondiridning,

soapbandi,

feroslindens,

miniruset, längs ån
och samtidigt nu
så adderar vi scoutkören
som visar upp sig
och står där bara i klunga.
Åh, herregud!
Och sen så har vi då
samtidigt också på borstlövsvallen
om man blir lite sugen.
Så är det då ekomenia
som grädda voffror
och visar scoutaktiviteter.
Det pågår också på borstlövsvallen.
Det måste vara en jävla stor vall det här.
Serveringstelt, håll uppe
på borstlövsvallen med hamburgarekorv.
Tivåligt på borstlövsvallen
håll också uppe från 10.
Tivålig också!
Ja, men de här som vi pratade
tidigare, det vet jag,
det var en små som åker
som raslar.
Klockan 11 så öppnade du upp
lite mer, då är det
Räddningstjänsten Samtungbärre
från Viking,
bärningstjänst som visar upp sig
för brandstationen.
Samtidigt,
detta är dock på en annan plats
ska jag säga,
samtidigt och klockan 11
glasångarna från Vrixta
stämmer upp till sång
vid Kronströms blomstaffär.
Och samtidigt,
som glasångarna står sjunger
från Vrixta,
så kommer det bilutställning
med attraktorer, veteraner,
veteraner, personbilar,
röstar på snyggaste bilen.
11.15 får man planera

hur man vill lägga upp
när man checkar lunch
innan eller efter,
för då är det också godisregn.
Klockan är bara 11.15.
Ja, men herregud,
vad dumt att lägga godisregnet
innan lunch.
Ja, visst, 11.15 är
dags utanför Ica Supermarket
Grytan, då är det dags
för godisregn.
Och sen efter det,
det här nästan det bästa,
det här har jag testat,
kan säga att det var gott.
Klockan 11.30 då drar det igång,
Santa Braza serverar Peija
och spörjer.
Då är det dags för Peija.
Det är i alla fall,
det är i alla fall,
alla natt,
allting får plats här,
det är Peija.
Och det verkar ju inte vara,
man har ju inte varit,
vad är det som har med,
med det här moheda
och göra,
liksom det är ingen sån där
patriotism i alla fall,
det verkar vara väldigt uppe
till tak med jänkar
och Peija och...
Ja, men alla ska med,
känner jag,
det är liksom...
Alla ska med, ja,
det är ju...
Hela bygden revolveras,
det är en klapp i schemat här.
Det var Santa Braza,
serverar Peija.

Santa Braza.

Det var Daniel tror jag,
net så stora med Peija,
högre spörjare,
i full håll på.

Sen vet du,
så är det ett litet glapp
här från elva då,
till fjorton,
för då börjar en väldigt
spännande gejj,
då börjar drop in vixel
i mohedas kyrka.

Det tycker jag var
en riktig krydda,
det här problemet.

Moheda är ju i Sveriges Las Vegas.

Eller hur?

I var lagsteg...

Vi fan,
det är ju där,
mohedadagarna.

Here we come,
nästa år,

sen är vi live
happes från mohedadagen.

Det säger jag nu.

Om podden fortfarande finns,
då är vi där.

Då är vi på mohedadagare.

Då är vi på mohedagare.

Jag tror vi ska vara
för eller efter lunch,
godisregnet.

Jag tror vi ska vara här runt,
för det finns ju ett hål
då, från lunch
till att det börjar.

Borsvallen kommer vi
att vara på.

Ja, borsvallen är vi på.

Jag tror vi ska peka in
klockan ett,
för då finns det inget

Så kan vi samla upp den intensiva förmiddagen på nåt sätt.
Då bygger vi en bar på Borsvallen.
Men drop in-vixeln måste jag säga, ändå är det mest oväntade.
För jag kan inte se... Vi båda är ju...
Jag är från Lanna, jätteliten ort för Kristinehamn.
Att jag kan inte se vem på de orterna som hade gått in på drop in-vixeln och gifts sig.
Annette och Kristi gick in på drop in-vixeln, sådana här.
Det hade man ju inte...
Nej, vi åkte med jänkarna.
Vi tog en för alla och en cup kaffe och sen gick vi på drop in-vixeln på Borsvallen.
Och gifts oss.
Och levde lyckliga i alla våra dagar.
Det kanske är precis det.
Och då får man ingen som kastar ris, utan då hamnar man i ett godisregn när man kommer ut från Borsvallen sen.
Nej men...
Och sen 19 är det igång i en tivvålig på Borslövsvallen.
Och 20.00 då är det musikvis med DJ Gesson i Öltältet.
Och 20.00 till 0,2.30 då är CV-insettet öppet.
Borslövsvallen är fortfarande hamburrera korv.
Och 21.00 då är det full fart i Öltältet med underhållning av Men in Black.
Och DJ Gesson inträder 150 spänn.
Undrar hur många år de här moheda dagarna har funnits?
För i ett sånt här litet samhälle vet jag, typ som när jag växt upp i kristnamn, då hade vi nåt som hette fastingen.
Och då var det ju tivvålig och så var det riktigt låg vattenmärke på den tiden.
Det finns inte kvar längre, men det var det fastingsflickorna.
Då gick det runt tio snygga tjejer från Kristina Hammn i Badrökt.
Men någon bandroll som förök en Sverige, typ, så skulle man rösta på dem.
Men då var det ju alltid så här, nu får vi ha förfäst och innan det är ju fastingen ikväll.
Och så förfästar man hos någon och så gick man ner på det här.
Det måste ju vara samma med det här då.
Och jag minns ifrån när man var liten för att landa den här byn med 400 invånare där jag kommer ifrån.
Så jag ska inte sitta här och sätta mig på höga hästar, jag kommer för denna mindre ort.
Vi hade ju landa dagen.
Och det var ju att pastorn, Jan-Erik, stor och sjöng, trodde Lutten med sin gumma.
Och så var det någon pilkastning, man kunde vinna någon gummig båt på korv.
Man kunde klättra på backar också, kommer jag ihåg att säga backar, men du vet dricka, sådär glasflaskor och sådana.
När de bytte upp så kunde man klättra på kunder på de innan de rasade.
Och det var liksom en hel dag, hela samhället kom ut.
Ja, men det är väldigt, väldigt fint.
Det är jättevackert. Det man kände var att när man går på fästår, som du sa, kristallnen, var man en

gå upp här uppe.

Så handlar det så mycket om en själv, man har liksom blicken utifrån på sig själv hela tiden.

Här går alla med blicken ut och bara, hej hej, har ni ätit paella?

Nej, vi ska bara ta och köpa en liten sån strut med godis.

Ja, vi ska ta på omsterhandeln nu först, här ja.

Det fanns något mys i det.

Det är så här inte inriktat på prestationer och vilka kläder har han eller hon på sig och liksom ängslighet, utan det är mer, nu ska vi göra mys i stan och alla ska med.

Ja, och så himla liksom rakt fram och direkt och inte artigt, utan jag hörde ju samtal som var, du har fått stjär hörde jag.

Du vet, det var så himla okonstlade samtal som var väldigt härligare.

Ja, men samtidigt som man äter en paella.

Du vet, stor lapariser.

Stor och lapariser, lite räker och kyckling och godkryddblandning, så sipprar regnet.

Ja, jag har den väldigt kärlek till sånt.

Ja, ungdomar med sina sådana attraktorer som står och spelar hög musik samtidigt som pensionärerna, liksom går ekotekt tåg och som miniruset pågår.

Det fanns liksom något rörande med hela den här dagen.

Men en stad som ändå lyckas med det tycker jag, en liten stad som lyckas få ihop just det här, som du säger, paian med jänkarna,

med liksom artraktorerna och kidserna och det ska springa, så just det här att kunna locka alla, då kan man verkligen njuta det.

För vi är ju generellt jävligt dåliga på det i Sverige, att få ut alla samtidigt.

Det blir så oftast väldigt konstruerat om man jämför med kanske Italien, där det är ju alltid barn och äldre, men det är väl soren som gör att det finns mötesplatser på torg och sånt där folk faktiskt sitter och pratar och spelar kort och umgås på kvällarna.

Därför så, det här är ju vårt sånt och när en stad lyckas med det, då känner man ändå att då finns det nog ett blodomlopp som funkade ganska bra i det här lilla samhället.

Ja och att alla, det kan man ju tycka både åka om såklart, att alla känner alla och det här, men jag fick någon flashback till när man var liten och lekte hem hos någon om man på det här.

Ja vi sugnar på glass, ja men min mormor bor rakt över, vi springer dit, nej de är inte hemma, men ej, vår som bor bredvid, vi plingar på hos henne, skulle man springa över till någon random tant på samma gata,

vi plingar på och hon var så, ja hej vill ni ha glass, ja kom in, och att det var det normala, jag bara kände för fan vad fint det var ändå för att vara med om det.

Och Eivor blir skitglad när ni kom över, sen satt ni där och säger vad det är en hammock ute i soren, säkert två timmar hon berättade och fick, du vet, de där möterna, de är ju, det är ju sånt där man minns hela livet sen.

Eivor som hade sådär, hon kanske både hade 88 något topp och päromskrikt i något sånt där maksipaket som hon hade köpt som man kunde välja.

Och så erbjuder hon, om ni plockar upp äpplena som ligger på min trädgård så får ni 10 kronor var, du vet något sak, alltså det där är liksom helt, det är unikt för smorter, alltså att ha den typen av uppväxt och relationer.

Ja det känns så himla mysigt, det känns som en nykärlek till små staden, alltså jag älskar det, jag har

gjort hela ett trevlig helg, det handlar ju om någon mindre stad också, och jag älskar hur människorna är i den och hur relationerna ser ut och hur man känner alla, jag bara fick en sådan ny tändning när jag läste moheden i programmet.

Ja men det får man, sen ska man ju alltid komma ihåg att nu åker du hem till moheda där du inte har försökt vara hampus som inte kanske ville spela fotboll egentligen, eller liksom, där har ju du inte tvingats in i någon slags fack.

Som du inte kunde frigöra ifrån, utan när man kommer till någon annan småstad så blir det alltid väldigt, det blir mycket mer att distansera, då kan man juta av det här som är så vackert i de här enkla samtalen, men om man själv åker till sin egen småstad, där man kanske har lite andra grejer i bagagen och kanske inte alltid kände att man fick lova vara, som man kanske ville vara, då blir det ju kanske mer en lite klaustro, instängdighetskänsla.

Jag får ju mycket lättare om när jag åker till andra småstäder och upplever de här grejerna än om jag åker hem till min stad.

Ja, för du ser ju bara det vackra med det där lilla samtalet, men jag tycker ändå det finns något fint i, för när jag flyttade från Värnamot till exempel, starkt direkt efter studenten var det ju exakt en klaustro tjänst.

Jag måste härifrån, jag får panika, jag vill liksom läckla ut mina vingar och blablabla, men nu, liksom när det har gått snart tio år så är det som att jag börjar känna en...

Min blick har förändrats på det jag ville flya ifrån, det är helt plötsligt som jag beskriver här, ser det vackra i det också, att man helt plötsligt kan känna en kärlek när man åker hem och inte såhär, Gud, nu ska jag tillbaka dit där jag upplevt det här eller kände mig så här, och det här var känslan innebörs, utan den känslan kan förändras och försvinna på ett sätt också, och det tycker jag är så jävla fint och härligt, för det tog det inte för några år sedan.

Jag vill hylla om ohäda och om ohäda dagarna.

Jag vill också hamperspasa på att be om ursäkt för att jag inte har givit så mycket grädje tillbaka.

Du skrev ju till mig ett väldigt... Det var ju väldigt roligt det här, vi har blivit... Ja, vi ska inte säga vad, men det är ju lite priser som delas ut då och då i vår bransch, och nu var det något här på G. Då meddelade du mig detta och du fick inte mycket respons. Jag satt ju på inspelning då och sprang runt i ett par höklackade skor och försökte lösa lite olika situationer.

Jag fick alltså den mest oklare respons. Jag fick en gul emoji med den här jävla cowboy-hatten på.

Det var responsen på den nyheten, och du kände jag.

Jag skrev till dig, vad är det för jävla reaktion? Lite glädje yttring kan du vilja?

För att jag kände, det är så oklart, det var liksom ingenting.

Nej, det var ingenting, och det var precis det det var.

Få du den där gubben någon mer gång så ska du inte känna sig...

Den gubben är inte nåt tecken på att jag är arrogant, det är inte tecken på att jag inte bryr mig.

Det är tecken på att jag försöker överleva på den platsen jag är där och då just nu, men att jag ändå vill få dig att förstå att jag har hört vad du har sagt, men jag kommer att komma tillbaka i frågan och visa mera glädje.

Det är torrt när jag ska läsa ut om en gubbe i cowboy-hatten.

Ja, men hur kan man fort... Det är så slarvigt att skicka en sån. En gubbe i cowboy-hatten.

Om jag tittar igenom i morgifrådet här, hade du valt till exempel den här morgon som har party-hatt och blåsningssånd, då hade jag fattat lite mer.

Hade du skickat hjärt i ögonen i morgon? Hade du skickat bara den jävla, den här, som hon lear

jättemycket hade jag fattat.

Men just den här cowboy-hatten, det blev för mig. Vad fan menar hon nu? Vad är det för vilda västen?

Alltså, jag är så dålig på detta. Jag vet inte, det är väl ofta att jag skickar han när jävla gubben...

Ja, men han kan tonka på många ställen när det är banalt bara i någon konversation.

För många emojis kan man börja associera kring och tolka, men den emoji är svår i just sammanhanget.

Jag kunde inte läsa ut ett skit av den.

Nej, jag förstår det. Jag hade jättenåra mer sekundersbetänket i, så hade jag ju varit han som fytt blåser med party-hatt.

För jag tänkte ändå, nu ger jag dig energi där du springer runt i dina kvackar och kortare hårt, så allt gör jag på inspelningen.

Nu ger jag lite, här får du en boost.

Men jag tog inte emot det, uppenbarligen.

Nej, det gjorde du inte, utan du skickade än i morgon, sen går du vidare med, ska vi podda på lördag?

Du går liksom in i logistik, arbetar.

Det var som att jag släppte in i den där lite hillbillig världen.

Jag befinner mig ute på inspelningen, så var det som att plötsligt så öppnar jag en dörr till en helt annan värld,

där det både kom in repschema och danser och chovver och podd och så.

Jag var så stressad, så jag gick inte in i sansen av glädjen, utan det var mer som att ha herregud.

Vi har en podd också och en föreställning.

Nej, jag stänger den här dörren snabbt. Det var roligt, Hampus.

Men här får du en country-gubbe, så får vi höra senare, hej!

Så funkar det mitt psyke då.

Och så tänkte du, han läser säg ut vad den betyder, det är ingen fara.

Ja, jag tänkte bara, gubben är glad, tänkte jag. Så förstår han väl att jag är glad.

Men jag tyckte det var en väldigt kul grej, vi får lov att återkomma till vad det var.

En annan jävligt kul grej, när vi ändå har det här fönstret uppe,

var ju, vi var ju så jävla storska att det skulle ordnas bussresor och grejer här sist.

Vi pratar om Sandviken.

Ja, just Al var någon bussresor. Ja, visst.

Ja, så var det ju någon som har nu, jag ska se om jag hittar det där.

Det var ju så jäkla, det var ju någon som skulle arrangera buss här nu.

Jag står här, lämna bilen hemma och ta evenemangsbussen till skäringen S-våld.

16-11 bussar kommer bland annat att gå från Bålänge, Falun, Hofors, Storvik och Kungsgården, samt jävle valbo, bussbokning öppnar inom kort.

Till Sandviken?

Ja, det måste väl vara till Sandviken, vad fan ska de åka annars?

Ligger inte alla de här?

Jo, visst.

Ja, det måste ju, det måste det ju vara.

Det tyckte jag var otroligt, här har du en handlingskraft i människa.

Det är bara att boka på så kan man ju fästa på bussen.
Sen var den här bussbokningen öppnar, det är lite oklart, men det vet väl kanske folk.
Det vet väl ni som bor där uppe vad det är, om det är Bengt Martins eller Görans buss eller vilka det är Svebus, jag vet inte vad heter bussbolagarna idag.
Det här gjorde mig riktigt glad faktiskt.
Vi blir ju så oerhört glada om ni kommer eftersom vi kommer vara där.
Eller hur?
Det är alltid tågt att anordna fäste var själv.
Det är alltid tråkigt när man anordnar.
Vi behöver ju inte alltid vara moheda dagarna, utan det kan ju vara skäringen svolg som är ute på turné och då är det alltid tråkigt när man nu så mycket vi håller på att öva in, förstår ni.
Men vet du vad jag också...
När man är det här stressade...
Förlåt Tampus med vårt schema, det är ju moheda dagarna.
Det är absolut inte.
Om man jämför moheda dagarna, där har du vad som kommer att hända i föreställningen.
Det är oerhört så att man får väldigt mycket fråga hela tiden.
Ni har börjat repa nu, ni har börjat där, ni har detta.
När jag fick den frågan i veckan av någon som bara, hur går det nu?
Jag bara, ja, Mia har aldrig haft så här lite kontakt som vi har just nu.
Och vi har två månader kvar, så att vi börjar...
Nej, jag låtsas som...
Det var en som sa, jag hade en statist på inspelningen.
Jag har bokat biljetter i Tampus, så ska det bli så himla roligt.
Och då vet och får man lite...
Jag svarade och svarade och svarade.
Ja, fy fan, det kommer att bli kul.
Samtidigt som...
Är det någon rädd jävel som börjar rulla i magen?
Och sen lägger de till...
Ja, förstår inte hur du hinner, liksom att ni poddar.
Och hur ska ni hinna repa in?
Ja, och då fick jag gå in i tabita, för jag var ju ändå utklart i tabita.
Ja, men det är ju också jävligt gott.
Att det är bara gjort klosspåsen.
När jag redan är inne i rullet så är det ju inga problem.
Det är ju en månad, vet du, vi har att repa.
Så jag kände bara, gud, hämta andan, människa.
Sverige.
Men du vet att man är i det här läget också.
Det här är så jävligt fashionerade, hur man...
Jag funkar ju inte med stress, jag är ju alltid sen.
För att jag inte vill stressa, då prioriterar jag.

Då kommer jag lära mina barn också.
Att komma in till tid, stressa inte.
Alltså, då är det bättre att man kommer sen.
Så slipper man det här i stressliftstilen.
Och nu märker jag när jag är så stressad.
För nu är det ju show och skit mycket grejer inför det.
Och sen så ska jag in i inspelning också nästa vecka.
Och så är det jättemycket med den förproduktionen.
Och så styr på vad man är.
Det jag har satt med och gjorde i veckan,
när jag har tusen andra grejer jag måste ta tag i,
och fixa, det jag har satt med och bara...
Vad ska vi ha för playlist i arenan när folk kommer gå in?
Du vet, satt jag med en hel förmiddag och började välja låtar
som är rolig att ha när man kommer in i arenan i höst.
Det är så meningslös.
Ja, men då har du en kompis.
Då har du en kompis med i Hampus.
Samtidigt ska jag säga nu, faktiskt.
Och det här är ingen...
Det här är ingen, liksom så här...
Konstruktion för att lugna oss nu.
Men samtidigt är det lite så här.
Det är inte säkert att det här blir bättre.
Om du och jag hade haft all tid i världen nu.
Det kan vara så att när jag får leka i min värld nu som jag gör,
och du får leka i din värld,
då är vi så jävla varma i kläderna.
Så när vi kör upp i det här sedan,
så behöver vi inte den här, du vet,
gnisslet som man kan ha i början där man är.
Dels har lite svårt att komma ut ur sig själv.
Dels har lite svårt att hitta in i sina karaktärer.
Dels har jobbat upp en stress
och nervositet som inte är av denna värld,
som man kan göra när man har det lugnt.
Vi hinner ju inte tänka så mycket nu.
Och det kan också göra att när vi har den här månaden nu,
för det är ju ändå en månad vi har.
Det ska vi inte glömma.
Och vi får köta, så kan det vara skitbra.
För vi har ju ändå ett manus och ett skillett.
Jag känner också...
Nu börjar jag känna en sån jävla pepp,

vilken jävla fest det här kommer bli.
Alltså både på och bakom.
Ja, och jag känner lite att...
Fy fan, vi kastar oss ut, Hampus.
Om det är det sista vi gör, så släpper vi taget nu.
Bara vi vet vare vi ska upp, hur allting börjar och slutar,
sen får fan tåget gå.
Och då får ni ta ansvar, ni som kommer till arenan också,
att ni är beredda och sitter med.
Det var någon som frågade mig också vad det liksom kommer bli.
Och då när jag skulle formulera det,
jag sa någonting i stil med att
det här kan vara det absolut rörigaste
någon av oss någonsin har gjort.
För det är liksom inte någon riktig röd tråd.
Det finns liksom ingen berättelse eller djup mening.
Utan det här är snarare så här,
det här tycker vi skulle vara för jävla roligt
att göra ihop på en scen.
Och som vi satt ihop, det är det som fredagsteringen
i skolan för oss två.
Och det tycker jag var en jävla härlig beskrivning då.
För det är exakt så jag känner för det här.
Det är bara allt som vi tycker är kul under ett par timmar.
Sen om någon annan tycker det, vet jag inte det.
Ja, men det är det verkligen.
Det är liksom ballongdansen,
blandat med melodifestivalen,
blandat med Lady Gaga, blandat med Wallarna,
blandat med allt.
Allt du kan hitta på.
Förutom någonting.
Ja, det är väl inga allvarliga betraktelser
eller segment där vi ska ut och liksom...
Nej, det vågar vi nog påstå.
Nej, djupet är inte så djupt.
Nej, djupet är ju alltid bakom allt,
men vi har inte fokuserat så mycket på det.
Det blir inte någon spotlight och några välvalda ord på det sättet.
Nej.
Sen kanske det ändå landar i det, det vet man ju inte,
men det får inte upp till oss att bedöma.
Undrar om Vera? Undrar om Vera känner sig nervös?
Nej, jag tycker hon verkar så.

Jag undrar hur de ska...
Själlringarna ska börja jobba med sina höftkulare här.
När kommer hon?
Nej, jag tycker hon verkar otroligt så ofta.
Hon vet ju inte ens om vi har något taktkänsla i kroppen.
Jag har ju faktiskt repat ibland med folk när man känner sig,
men den här personen kan ju inte ens... Den har ju inte takt.
Nej, det kommer nog bli den upptäckten du gör mig,
men nu under den här reparationen.
Nej, du har ju hållit på det har jag sett.
Tack.
Jag har ju pratat om dig, jag är den som börjar sjunga,
liksom en vers innan, sen kommer alla andra.
Ja, det var nu vi skulle börja. Jag hittar ju inte in.
Alltså, det är ju helt sjukt.
Sen sjunger jag lite före, lite off hela tiden.
Börjar jag refringen miljonskunden innan alla andra?
Du kommer få...
Jag är mest rädd för koreografi.
Ja, men det hänger ju ihop.
Jo, men det är ju det jag menar, att du vet om det är något så nära...
Att jag ska sätta ihop grejer och komma ihåg det,
det är jag rädd för att det ska ramla bort sedan.
För det jag tycker är svårare vad det är,
är att jag kan komma ihåg vad det är jag ska göra,
men då fokuserar jag på att få med alla moves.
Och det gör jag, men jag kan vara klar med hela dansen
innan låtarna, förstår du?
Yes, jag fick mig allt. Jag lyckades.
Jag hade två minuter kvar i låten. Jag har inte gjort det i takt.
Och så står jag kvar...
Jag står kvar i Padeborg och Kickball Chain,
så du har redan dansat piruetten ut.
Det är ju jobbigt.
Om du dansar...
Du gör hela choreografin,
lite som barn när de ska sjunga Staffam
och en stalledräng i kanon,
och så sitter fröken och försöker spela i kapp och gitarre.
Så tror jag att den här föreställningen kommer bli.
Jag kommer vara kanske lite för dröjd
i vissa grejer, och du har redan gjort färdigt hela.
Du får börja om choreografin för att jag ska.
Och så kanske vi kommer ut samtidigt.

Jag kan liksom inte multitaska den grejen,
att du kommer ihåg vad jag ska göra
i vilken takt jag ska göra.
Utan då blir det liksom ett fokus.
Sen tänkte jag att vi skulle försöka oss på en stämman
om vi skulle addera det här lagret.
Att vi liksom dansar, sjungar och en stämman.
Absolut inte.
Vi skulle ändå ha kul om du tog andra stämman.
Då tror jag det kommer vara så här.
Då får vi ge dig en kvart i arenan
att vi försöker att komma in på samma.
Och på varsin sidan.
Jag tycker nästan att vi ska unna oss och repressera det nu.
Strollande!
Strollande!
Hunden mår dåligt här inne.
Och blir man sugen på att komma och inte ha biljett
högt i och skaffa skärningen svolv.se
i sajten.
I går skulle jag gå och ta...
Eller egentligen inte i går.
Jag fick remiss för att ta blodprover.
Det här med händerna som har varit en jävla piskare.
Ja, har det inte gått över den?
Vilken?
Det är hängeri.
Och nu är det någon utredning.
Och så skulle jag lämna blodprover.
Det fick jag ju reda på i måndag så att jag skulle göra det.
Och det är inte svårt.
Jag tar ju 5 minuter och går förbi
någon slags stäm.
Och det är inte svårt.
Jag tar ju 5 minuter och går förbi
någon slags stäm och lämnar blodprover.
Du kan gå till vilket labb som helst i hela Stockholm.
Så det var ju hur enkelt som helst.
Men det tog mig alltså till fredag.
5 minuter innan de stänger laboratoriet
som jag knallar in.
För jag tycker att blodprover är...
Det är så jävla jobbigt.
Och då började jag tänka...

Tycker du det?
För jag svimmar ju en gång
när jag tog blodprover.
Då tänkte jag att jag ville inte vara den här
människa som kommer in och så.
Sen jag bara lägger mig och försöker vara cool.
Så jag bara...
Jag mördar upp här och kör du.
Och sen så du vet, svimmar av i stolen.
Direkt däck.
Så att de liksom kom in tre pers.
Det var ju någon liksom lärling som var där
och hade gjort det här som var helt ärrad.
Och efter det så har jag blivit ännu mer rädd för det här.
Så då hade jag liksom...
Men då måste jag bara fråga är det blodpro
eller är det armen?
Är det stick i fingret eller armen?
Jag skulle säga att
jag är rädd för både sprutor
men inte alls lika rädd som för blodpro.
För blodpro är något så jävla laddat.
Jag gjorde ett försök i onsdagssikadit
och då hade jag ätit jättemycket mat
och drukit jättemycket kåla
för jag tänkte att jag ska få upp blodsocker och allting
så att jag inte svimmar.
Men då var det stängt.
Och sen tog det med ytterligare två dagar
och lyckats komma dit.
Och då satte jag och tryckte i mig på produktionsbolaget
och jag var och jobbade.
Och involverade ju hela det här jävla kontoret
bara på tio perstyp.
Ska jag följa med?
Ska jag följa med här?
Ska jag följa med här?
Det går inte.
Och så gick jag dit, sa att jag var lite så
är ni inte rädda nu?
Och hon bara, det går fort det här.
Och sen så sitter hon och tar blodpro.
Och så känner man ju någon som byter rör.
För jag tänkte att det här är ett rör.

När hon har gjort två rörer,
jag känner att nu fipplar hon fram med tredjörer.
Eller ja.
Och så får hon ta det sista.
Och sen går jag därifrån och är så lättad
och känner lyckanskänt på evigheter.
Men då tänkte jag på det här du sa
med att man överför
skräck som förälder till sina barn.
Det här måste ju vara någonting som du har efter åskan
och att det här måste vara någonting att göra
efter min mamma.
Absolut.
Nu kom ju den här hobbypsykologen in
men om man som barn
ser just mamma
och det var pappa också så klart.
Allt det här som är med är modeliga.
Om hon då vackrar och är så rädd
för någonting.
Det är klart att man hermar det.
Om mamma blir rädd.
Herregud, då är det ju farligt.
Det finns ju inget barn
som kan stå emot det.
Om mamma eller pappa
visar sån rädsla,
eller noja,
eller för tandläkare,
eller flygplan, eller blodprover,
då är det ju någonting man bör vara rädd
för, om den tryggaste punkten i universum
man har
plötsligt visar
sån stor rädsla
inför något. Det sitter ju kvar
det där i. Men hur kommer man över det
då? För nu åter ju jättebra.
Och sen precis innan jag gick in
så står jag i oranningsövningar i fem minuter
så jag skulle komma ner i varm
men så fort jag sätter min stolen
lägger upp så svårbart och armväckat
och hon börjar fippla. Bör jag nästan se stjärnor

för att jag får sånt, du är ett spännande.
Men bara att du säger
det nu, Hampus, bara att du säger
det nu, så som att du på lätt
har rammat ner, att du
förstår att det är en
vad ska man säga, att du har
härmat din mamma, eller att det är
en projicering eller vad man nu ska kalla det för.
Det är ju ingenting som din mamma har velat
ge dig, det är ju bara det att hon är också en
människa. Som min mamma är människa
de är ju inte perfekta.
Och vissa grejer får man ju som barn
men bara att du vet det nu
gör ju att du ändå har
medvetenhetsgjort det här.
Och bara det tror jag
kommer att långsamt förändra
om du kan tänka på det när du gör det här
för blodprover kommer du att behöva ta.
Sen ska ju dina barn
liksom få ta blodprover
och grejer. Ja, då
kommer inte jag vara något bra psykologisk dörd ändå
tror jag, det får mammi
ta, det kan inte pappa gå med på
och då skulle jag vara den som Norge
fan.
Nej, men det är nog
bara så här långsamt.
Men det är väldigt intressant, för så har jag ju
med Oskan, det är ju det jag får jobba med
med Oskan också. Jag börjar tänka på
Jonna i fångarna på Fortet med ormarna
läste jag i tidningen.
Nej, men ska vi sammanfatta oss lite
nu har det verkligen varit
måheda överlag i den här podden
idag också en sali röra av både paia
och det har varit blodprover, det har
varit, vi kom
mycket i drama, det har varit
måheda dagarna,

det har varit, vad hade vi
mer? Du är en klassisk
fröken Julie eller Macbeth
hypothesis tänkt. Ja.
Lite show snart. Det var ett riktigt smörgåsbord.
Ja, det var lite ditt
och datt, en liten liksom
uppförning som sagt har vi ju inte hört
på hela veckan, hela veckan.
Nej, vi har inte hört sen vi poddlade sist
mer än min, i maj med
Kebbo i hatt, som jag har inte kommit
i veckan och mer än hädan efter.
Nu kommer jag att skicka han blåskubben.
Den kan du alltid skicka. Den kan du alltid skicka.
Var du än skriver, ja.
Förutom om du ska iväg och ta blodpro
då kanske jag inte ska skicka den.
Eller det är då du ska ha den.
Ja, den skulle nog ändå funka,
det skulle ju kännas lite avdramatiserande.
Eller så är det då han med Kebbo i hatt kommer
och sen bloddroppar efteråt och så tummen upp.
Jag tror överlag att du inte ska ha
den där till exempel, blåstute
rolig hattemågin, den har jag ju
brukar hela tiden. Så nu
känns det ju inte fästligt när jag skickar den
i alla sms. Så nu känns inte den fästligt.
Det är samma sätt som jag började gå runt i min.
Jag köpte en smoking till en grej som började
gå i smoking till vardags. För att det var
uppklätt, då blev det ingen fästligt med den.
Nej, det vattnas ur.
Nej, det vattnas ur, det ska man vara
försiktig med. Fästen vill man inte vattna ur.
Ta den fästen bara i nästa gång. Jag kommer
glada nyhet i stället. Så är det
det här signamet. För jag har förstått,
jag är glad, jag vet, kul.
Klassiska champagneglasar, de
funkar ju alltid också. Eller hur?
Det betyder ju ändå, nu jävlar ska vi fina.
Men då får du inte slänte reananvända

champagneglasen som du gör med den här cowboyhatten, för då blir det svårt att tyda.
Nej, det ska jag inte göra.
Jag ska skicka lite konstiga saker.
Jag har ju min clown med hamaren också.
Den kommer lite då och då. Men den känns som du har lärt att leva med lite mer.
Jag tror bara fem år, men nu fattar jag.
Eller? Ja. Det går bra.
Det är konstigt att du inte har fattat den.
Det är en clown med.
Det är väl alltid sorg i en clown.
Det är ju det här clownen.
Nej, den får du jobba lite med.
Jag ska testa och skicka den till någon random person i min kontaktlista och se hur den läser ut en clown.
Eller en clown med en boksen.
Den är ännu mer utrydligare.
Det blir så att jag ska slupp någon av dem.
Nej, de där rebussarna fattar inte någonting av när du sätter ihop.
Jag tror att det blir en mening.
Det ska jag göra. Jag ska jobba ihop en rebus till dig.
Så ska vi se om du en metaforrebus.
Inte det.
Det gör jag till nästa vecka.
Och blir den bra, då kommer jag ge ut den här gratis för alla att använda den här rebussen.
Några olika rebussar.
Jag vet inte det är jättebra.
Vi får väl önska alla ni som har lyssnat på det här avsnittet.
En riktigt bra vecka.
Jag hörde något om att sommarvärmen var på väg tillbaks.
Men du kanske är beredd att soffa sig ut i badbyxor igen.
Om du slutar i väget så känns det som en P4-lokalkanal.
Det känns som att nu tar vi helg, men det blir bra väder i helgen

och vi hörs på måndag en som vanligt.
Det här är Christian och Jeanette
i P4 i Ävleborg.
Fan, jag tyckte det var gott.
Det var vilsamt.
Underbart. Så slutar vi till...
Cholap, hej!
Cholap, hej!
I dag är jag star.
Just i dag är jag star.
Just i dag mår jag bra.
Jag har tro på mig själv.
På min sida.